

## SF er stadig et socialistisk parti

**Information, 22. april 2009: SF er stadig et socialistisk parti, men vi er det på en helt anden måde end ved partiets stiftelse. Vi blevet mere internationalistiske og reformistiske - dog stadig på et socialistisk grundlag**

*Af Ole Riisgaard*

I forbindelse med SF's 50 års jubilæum i februar var der en del offentlig diskussion af, hvor meget der er tilbage af det oprindelige SF, og hvorvidt Socialistisk Folkeparti stadig kan kaldes socialistisk. Den diskussion vil sikkert komme op igen ved partiets landsmøde 25.-26. april. Sjovt nok får diskussionen om SF's ideologi flest bidrag fra folk uden for SF.

På den ene side er de borgerlige partier blevet meget optaget af at fremhæve SF's socialistiske karakter som et erhvervsfjendsk og nationaløkonomisk helt uansvarligt parti. Denne forestilling kan dementeres ved læsning af SF's økonomiske politik eller ved at se på f.eks. de finanslovsforslag, som vi har lagt på bordet i de sidste mange år. Offensiven fra de borgerlige skyldes naturligvis, at de er begyndt at blive bange for SF som en parlamentarisk trussel samtidigt med, at de selv er løbet tør for positive budskaber om eget program.

### De eneste, der holder fast

På den anden side er der alt det, der har en selvforståelse som venstrefløj til venstre for SF. Her er deres eget projekt ligesom hos de borgerlige mere eller mindre i opløsning. I den forbindelse har man valgt det stik modsatte billede, nemlig at SF, som prisen for sin succes, har solgt ud af alt ideologisk gods for at komme til magten. Psykologien er, at de pågældende i eget mismod i det mindste kan lene sig ved følelsen af at være de eneste, der holder fast i socialismens idealer. En af de mere morsomme udgaver af denne holdning kunne man på SF's jubilæumsdag læse i Politiken fra en historieprofessor, der mente, at SF's store ideologiske hamskifte var i 2008, da et par SF'ere kom med nogle poppede udtalelser om udlændingepolitikken. Der må man altså sige, at der skal mere til for at man kan tale om et ideologisk paradigmeskift.

Måske skulle vi som SF'ere selv komme med en diagnose af partiets ideologiske tilstand. Som medlem af SF i næsten 20 år har jeg selv følgende bud: SF er stadig et socialistisk parti, men på en helt anden måde end ved partiets stiftelse i 1959.

Da SF blev stiftet var der to ting, der prægede socialismeforståelsen. For det første selve definitionen af socialisme. Den lød dengang som noget i retning af: "Socialisme er arbejderklassens overtagelse af ejendomsretten over produktionsmidlerne."

For det andet var det opfattelsen, at et sådant samfund kunne skabes inden for rammerne af en enkelt nationalstat. Det kunne man i Jugoslavien og andre steder, så det kunne man også i Danmark. Socialisme på dansk.

Begge disse antagelser er i dag forældede.

For det første er det i en globaliseret verden meningsløst at tænke 'socialisme på dansk'. En socialistisk kamp må være en del af en global - eller som minimum europæisk - sammenhæng. Alt andet vil være det rene Morten Korch.

For det andet bygger ideen om socialisme som overtagelse af ejendomsretten over produktionsmidlerne på en manglende forståelse af, hvad der er mål, og hvad der er midler. Det ideologiske mål må være noget mere og højere end ejendomsret. Mit bedste bud på en socialismedefinition er, at "socialisme er at lade alle samfundsprocesser gennemsyre af demokrati, også økonomien".

Det er især i forhold til demokratisering af økonomien, at forskellen til en borgerlig samfundsopfattelse ligger. Hvad man så mener, der skal til for demokratisere må være noget som man konkret kun forholder sig til på kort og mellemlang sigt. Det vil kun føre til fantasi at definere en præcis og firkantet demokratisering for samfundet om 100 år. I stedet skal man med baggrund i et langsigtet mål, der kun er formuleret overordnet og abstrakt, koncentrere sig om reformer på kort og mellemlang sigt. Derfor vil SF's kommende landsmøde supplere partiets principprogram med et reformprogram, der giver et ideologisk grundlag for de næste 10-15 års reformarbejde. I klassisk socialistisk terminologi er denne tilgang reformistisk, og gud ske lov for det. Der er i SF's historie gjort mange retoriske krumspring for at skabe en selvforståelse om SF som revolutionært parti. Men reelt har SF altid været et reformistisk socialistisk parti, hvilket de fleste SF'ere, der interesserer sig for den slags spørgsmål, godt ved. I dag har vi også en selvforståelse om, at SF ikke kun er et protestparti, men også et indflydelsesparti, der skaber konkret forandring gennem dannelse af politiske flertal, der bygger på kompromisser. Hvad ellers? Det er mangelfuld socialistisk politik kun at ville indtage ideelle positioner. Derfor er SF efterhånden det eneste venstrefløjsparti. På et socialistisk grundlag, der anno 2009 må være internationalistisk og reformistisk.